

در بهشت، درختی است که یک سوارکار، سوار بر اسبی نجیب، پرورش یافته و تندرو، صد سال در زیر آن می تازد؛ اما نمی تواند این مسافت را به پایان برساند.

از ابوسعید خدری رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «إِنَّ فِي الْجَنَّةِ شَجَرَةً يَسِيرُ الرَّكِبُ الْجَوَادَ الْمُصَمَّرَ السَّرِيعَ مِئَةَ سَنَةٍ مَا يَقْطَعُهَا»: «در بهشت درختی است که یک سوارکار، سوار بر اسبی نجیب، پرورش یافته و تندرو، صد سال در زیر آن می تازد، اما نمی تواند این مسافت را به پایان برساند». بخاری و مسلم در صحیحین، این حدیث را از ابوهریره رضی الله عنه روایت کرده اند که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «يَسِيرُ الرَّكِبُ فِي ظِلِّهَا مِئَةَ سَنَةٍ مَا يَقْطَعُهَا»: «سوارکار در سایه ی این درخت، صد سال به سرعت حرکت می کند، اما نمی تواند این مسافت را به پایان برساند».

[صحیح است] [هر دو روایت متفق علیه است]

این حدیث شریف بیانگر وسعت و گستردگی بهشت و نعمت های زیاد آن است؛ در این حدیث درختان و سایه های بهشت توصیف شده و اینکه آنقدر این سایه ها امتداد داشته و طولانی است که آنکه بر اسبی تیزرو سوار است، نمی تواند با اسبش این سایه را طی نموده و به پایان آن برسد. و این فضل و بخشش بزرگی است که الله برای بندگان پرهیزگارش آماده کرده است.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/8350>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

